

2. »Umiddelbarhedsprincippet« opgives — bortset fra Nævningesager. Dette betyder for det første, at Vidner og Syns- og Skøns mænd i Almindelighed kunne, ligesom nu, blive afhørte ved Underretten og ved deres Hjemting, ogsaa i Sager, som føres ved Landsretten eller for Højesteret. Den dømmende Ret vil altsaa i Reglen kun lære Vidneforklaringerne at kende gennem Oplæsning. Ogsaa i en anden Retning slaas der i Forslaget af paa Umiddelbarhedskravet, nemlig forsaavidt som alle Sager, der skulle paadømmes af Landsret som første Instans — med Undtagelse af Nævningesager — skulle forberedes ved Underretten saa langt, at de først komme for Landsret, naar de ere saa vidt forberedte (ved Bevisførelse o. s. v.), at de ere modne til mundtlig Procedure og Paadømmelse.

3. Lovforslaget bygger, for saa vidt angaar Strafferetsplejen, ikke paa »Anklageprincippet«. Justitsministeriet mener vel, at man maa »fuldstændig bort fra det nuværende Inkquisitionssystem med dets hemmelige Forhør, dets Udelukkelse af Forsvarere, dets Pligt for den sigtede til at udtale sig, en Pligt, der endogsaa kan fremtvinges ved Tvangsmidler saa stærke som Hensættelse paa Vand og Brød, indtil den sigtede svarer, o. s. v., men man har ikke ment, at den Vej, Proceskommissionen er gaaet med Indførelse af det rene Anklageprincip, er den eneste, ad hvilken man kan naa til en for den sigtede fuldt ud betryggende og retfærdig Ordning«, ligesom der ogsaa mod dette Princip kan indvendes, at skal Politiet kunne udføre tilfredsstillende den vidtrækkende Virksomhed, som efter den rene Anklageproces' Princip overlades det, maa det kræve en meget betydelig og bekostelig Forøgelse af Politistyrken hele Landet over. Lovforslaget indfører et Undersøgelsessystem, der — paa Grund af de mange Bestemmelser, som indføres til »den sigtedes fuldkomne Betryggelse mod Overgreb fra Undersøgelsesdommerens Side« — efter Justitsministeriets Formening »endogsaa afviger mere fra det nuværende Undersøgelsessystem end Proceskommissionens paa Anklageprincippet byggede Forslag i saa Henseende, og som formentlig indeholder større Sikkerhed for den Sigtede imod vilkaarlig eller urigtig Behandling, end Anklageprincippets Gennemførelse i og for sig vilde medføre«. Udover hvad der indeholdtes i tidligere Forslag, særlig i Folketingets Affattelse, i Retning af Garantier for Sigtede, bestemmer Lovforslaget, at Sigtede, som har aflagt Tilstaaelse, paa et hvilket som helst Trin af Sagens Behandling, kan tage sin Tilstaaelse tilbage, uden at der behøver at foreligge Omstændigheder, der bestyrke Rigtigheden af Tilstaaelsens Tilbagetagelse. Fremdeles bliver Adgangen til at opnaa Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel udvidet, idet den altid skal tilkendes, »med-